

Det var en liten vallepilt

1. Det var en li-ten val-le-pilt, han förde si-na
kal-var i bet, å ja bet, å ja bet. Så kom där
fram en flicka snäll, hon var om sin mödom så
trängd, å ja trängd, å ja trängd, å ja å ja trängd.

– Ack, hör du liten vallepilt,
säg, kan du ej bota mej,
å ja mej, å ja mej?
– Ja väl, sad' gossen, jag frestar mej
för att kunna bota dej,
å ja dej, å ja dej, å ja å ja dej!

Ja, benena de voro fyra,
och huvuna de voro två,
å ja två, å ja två.
Och när som han började bota mej,
så började gumpen att gå,
putta på, putta på, putta putta på!

– Ja, nu är jag frisk och nu är jag sund,
som förr haver varit så sjuk,
å ja sjuk, å ja sjuk.
Ja, nu har jag fått min hälsa igen
utav en toltums kuk,
å ja kuk, å ja kuk, å ja toltums kuk.

Tack skall du ha till den eviga dag
för det att du botade mej,
å ja mej, å ja mej!
Om jag än skall tjäna i årena sju,
så ja-gu' skall jag betala dej,
å ja dej, å ja dej, å ja å ja dej!